

MINISTARSTVO POLJOPRIVREDE, ŠUMARSTVA I VODNOGA GOSPODARSTVA

442

Na temelju članka 10. stavka 2., članka 13. stavka 1., članka 20. stavka 3. Zakona o ekološkoj proizvodnji poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda (»Narodne novine«, broj 12/01.), ministar poljoprivrede, šumarstva i vodnoga gospodarstva donosi

PRAVILNIK

O IZMJENAMA I DOPUNAMA PRAVILNIKA O EKOLOŠKOJ PROIZVODNJI ŽIVOTINJSKIH PROIZVODA

Članak 1.

U Pravilniku o ekološkoj proizvodnji životinjskih proizvoda (»Narodne novine« br. 13/02), u članku 2. iza stavka 1. dodaje se stavak 2. koji glasi:

»Proizvodnja životinjskih proizvoda bez zemljišta nije u skladu s odredbama ovoga Pravilnika. Korištenjem obnovljivih prirodnih izvora (stajnjak, mahunarke i krmivo), sustavi poljoprivrede/stočarstva te sustavi ispaše omogućavaju dugoročno održavanje i poboljšavanje plodnosti tla što pridonosi razvoju održive poljoprivrede.«

Članak 2.

Članak 3. briše se.

Članak 3.

Članak 4. mijenja se i glasi:

»Broj životinja po jedinici površine mora biti ograničen kako bi se osiguralo mješovito upravljanje stočarskom i biljnom proizvodnjom te kako bi se smanjio bilo kakav oblik onečišćenja tla, površinskih i podzemnih voda. Broj životinja mora biti u srazmjeru s raspoloživom površinom kako bi se izbjegli problemi prevelike ispaše ili erozije tla i omogućila ravnomjerna raspodjela stočnog gnojiva tako da se izbjegnu loši utjecaji na okoliš.«

Članak 4.

U članku 5. stavak 2. mijenja se i glasi:

»Ako se na proizvodnoj jedinici drže životinje koje se ne uzgajaju prema odredbama ovoga Pravilnika, zgrade i površine gdje se one drže moraju biti jasno odijeljene ili životinje ne smiju pripadati istoj vrsti.«

Članak 5.

U članku 6. stavku 2. iza riječi »biti« dodaju se riječi »u isto vrijeme«.

Iza stavka 3. dodaje se stavak 4. koji glasi:

»Zemljište ne smije biti tretirano najmanje tri godine drugim sredstvima osim onima koja su navedena u Prilogu 1. i 2. Pravilnika o ekološkoj proizvodnji u uzgoju bilja i u proizvodnji biljnih proizvoda (»Narodne novine« br. 91/01). Svi stočni proizvodi proizvedeni od životinja koje su uzgajane sukladno odredbama ovog Pravilnika za vrijeme korištenja tog zemljišta, neće se smatrati da su nastali ekološkom proizvodnjom ukoliko se nadzornoj stanici ne dokaže da se primjenjivalo odgovarajuće odvajanje od ostalih životinja koje se ne uzgajaju sukladno odredbama ovoga Pravilnika.«

Članak 6.

U članku 8. stavku 1. alineji 1. iza riječi: »goveda« dodaje se zagrada i riječi: »(uključujući bivole i bizone)«.

Iza alineje 4. dodaje se alineja 5. koja glasi: »- šest mjeseci za životinje namijenjene proizvodnji mlijeka«.

Stavak 2. briše se.

Članak 7.

Članak 9. mijenja se i glasi:

»Ako cjelokupno poljoprivredno gospodarstvo koje uključuje životinje, pašnjake i zemljište za proizvodnju hrane za životinje prelazi na ekološku proizvodnju, prijelazno razdoblje može se smanjiti na 24 mjeseca pod sljedećim uvjetima:

- sve životinje i njihovo potomstvo moraju potjecati sa tog poljoprivrednog gospodarstva,
- sve životinje moraju biti hranjene hranom najvećim dijelom proizvedenoj na tom poljoprivrednom gospodarstvu.«

Članak 8.

U članku 10. stavku 1. alineji 2. broj: »45« zamjenjuje se brojem: »60«.

U alineji 3. broj: »25« zamjenjuje se brojem: »35«.

Iza alineje 5. dodaje se alineja 6. koja glasi: »– telad bizona mora biti mlađa od 6 mjeseci.«

Članak 9.

Članak 11. mijenja se i glasi:

»Pri izboru vrsta i pasmina u obzir treba uzeti sposobnost životinja da se prilagode lokalnim uvjetima, njihovu izdržljivost i otpornost na bolesti. Također, vrste i pasmine životinja treba izabrati tako da se izbjegnu određene bolesti ili zdravstveni problemi koji su karakteristični za neke vrste i pasmine koje se koriste u intenzivnoj proizvodnji (na primjer svinjski stres sindrom, neočekivana smrt, spontani pobačaji, teški porodi koji zahtijevaju carski rez, itd.). Prednost treba dati autohtonim pasminama i sojevima.«

Članak 10.

U članku 12. iza stavka 1. dodaje se stavak 2. koji glasi:

»Iznimno, a podložno prethodnom odobrenju od strane nadzorne stanice, stoka koja živi u sklopu proizvodne jedinice, a koja nije uzgojena sukladno odredbama ovog Pravilnika, može biti uključena u sustav ekološke proizvodnje.«

Članak 11.

U članku 15. iza alineje 3. dodaje se alineja 4. koja glasi:
»– ako postoji opasnost izumiranja neke pasmine.«

Članak 12.

Članak 17. mijenja se i glasi:

»Kada se stoka nabavlja iz proizvodnih jedinica koje nisu u skladu s odredbama ovoga Pravilnika, sukladno uvjetima i zabranama navedenim u člancima od 10. do 16. ovoga Pravilnika, također se moraju poštovati razdoblja određena člankom 8. ovoga Pravilnika, ukoliko se proizvode namjerava tržiti kao ekološke.

Pri nabavi životinja koje nisu uzgojene sukladno odredbama ovog Pravilnika posebna se pozornost pridaje provjeri njihova zdravlja, otpornosti i prilagodljivosti te se provode posebne mjere kao i odvojeno držanje životinja.

Mjere iz stavka 2. ovoga članka određuje nadzorna stanica.«

Članak 13.

U članku 18. stavak 2. mijenja se i glasi:

»Ostali oblici umjetnog ili potpomognutog razmnožavanja (npr. embriotransfer) su zabranjeni.

Stavak 3. mijenja se i glasi:

»Nadzorna stanica može odobriti primjenu prijenosa jajnih stanica samo ako su ugrožene izvorne i zaštićene pasmine.«

Članak 14.

U članku 19. stavku 1. riječi: »rezanje kljunova« zamjenjuju se riječima: »skraćivanje kljunova«.

Stavak 4. briše se.

Članak 15.

Članak 22. mijenja se i glasi:

»Životinje se ne smiju držati na vezu.

Iznimno od ovog pravila, nadzorna stanica može dopustiti držanje na vezu za individualne životinje nakon objašnjenja uzgajivača da je to nužno zbog sigurnosti, zdravstvenih razloga ili dobrobiti životinja i to samo ako će to sputavanje trajati jedno ograničeno vrijeme sukladno Zakonu o zaštiti životinja.«

Članak 16.

U članku 23. stavak 2. mijenja se i glasi:

»Nije dopušteno korištenje električnog trenera, pipalice i palice.«

Iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

»Dopušteno je korištenje električnog pastira i ograde.«

Članak 17.

Članak 27. mijenja se i glasi:

Vrsta i pasmina životinje	Maksimalan broj životinja po ha (ekvivalent 170 kgN/ha/godini)
Konji iznad 6 mjeseci	2
Telad za tov	5
Ostala goveda mlađa od godinu dana	5
Muška i ženska goveda od 1 – 2 godine	3,3
Muška goveda starija od dvije godine	2
Steone junice i junice u tovu	2,5
Mliječne krave	2
Ostale krave	2,5
Ženke kunića za rasplod	100
Ovce i koze	13,3
Prasad	74
Suprasne krmače	6,5
Svinje u tovu i ostale svinje	14
Pilići u tovu	580
Nesilice	230

Članak 18.

U članku 28. iza stavka 1. dodaju se stavci 2. i 3. koji glase:

»Gospodarstva koja se bave ekološkom proizvodnjom smiju uspostaviti suradnju jedino s ostalim gospodarstvima koja proizvode sukladno odredbama ovog Pravilnika, s namjerom da podijele višak gnojiva dobivenog ekološkom proizvodnjom. Maksimalno ograničenje od 170 kg dušika po godini/hektaru poljoprivrednog područja izračunava se na temelju svih ekoloških gospodarstava koja su uključena u takvu suradnju.

Kako bi se osiguralo ispravno upravljanje gnojivom, kapacitet skladišnih prostora za stajnjak mora biti veći od kapaciteta potrebnog za najduža godišnja razdoblja tijekom kojih je uporaba gnojiva za tlo neprikladna ili kada je takva uporaba zabranjena u slučajevima gdje je proizvodna jedinica smještena u blizini zona koje su nitrarno osjetljive.«

Članak 19.

U članku 30. iza stavka 1. dodaju se stavci 2. i 3. koji glase:

»Objekti za držanje stoke nisu obvezni u područjima gdje su klimatski uvjeti pogodni za život

(držanje) životinja vani.

Broj stoke po jedinici površine koja se drži u vanjskim prostorima, na pašnjacima, travnjacima, ledinama, močvarama, vrištinama i ostalim prirodnim ili poluprirodnim staništima mora biti tolika da sprječava pretjerano rovanje tla i pretjeranu ispašu vegetacije.«

Članak 20.

U članku 31. iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

»U obzir se također moraju uzeti i bihaviorističke potrebe životinja koje ovise o veličini skupine i spolu životinje.«

Članak 21.

U članku 32. u tablici riječ: »Odojci« zamjenjuje se riječju: Prasad«.

Članak 22.

Članak 34. mijenja se i glasi:

»Sisavcima se mora osigurati pristup pašnjaku odnosno otvorenim površinama, kada god fiziološke potrebe životinja, vremenski uvjeti i stanje zemljišta to omogućavaju, osim ako je to zabranjeno zbog zdravstvenih razloga.

Biljojedi moraju imati pristup pašnjacima kada god to dopuštaju uvjeti.

U slučajevima kada biljojedi imaju pristup pašnjacima tijekom razdoblja ispaše, te ako im zimske nastambe dozvoljavaju slobodu kretanja, u zimskim mjesecima se može izbjeći obveza osiguravanja područja za slobodno kretanje životinja.

Unatoč odredbama iz stavka 2. ovog članka, bikovi iznad jedne godine starosti moraju imati stalan pristup pašnjacima i otvorenim prostorima za slobodno kretanje.«

Članak 23.

U članku 36. stavak 3. mijenja se i glasi:

»Stelja mora biti od slame ili ostalih prikladnih prirodnih materijala koji se mogu obogatiti mineralnim dodacima odobrenim za korištenje u ekološkoj poljoprivredi.«

Članak 24.

U članku 40. iza alineje 2. dodaju se alineje 3. i 4. koje glase:

»— objekti moraju imati dovoljno prečki odgovarajuće duljine razmjerno veličini peradi i skupina, sukladno članku 41. ovog Pravilnika.

— objekti moraju imati otvore za izlaz/ulaz dovoljno velike za perad, te također takvi otvori moraju imati kombiniranu duljinu od najmanje 4 m na područje veličine 100 m u objektu za perad.«

Članak 25.

Članak 41. mijenja se i glasi:

»Maksimalan broj peradi po metru površine u zatvorenom objektu i slobodnom prostoru mora iznositi:

KATEGORIJA PERADI	ZATVORENI PROSTOR (NETO POVRŠINA NA RASPOLAGANJU ŽIVOTINJAMA)			VANJSKE POVRŠINE (m ² POVRŠINE NA RASPOLAGANJU U ROTACIJI/KLJUNU)
	broj kljunova po m ² u objektu	cm prečke/kljunu	gnijezdo	
Kokoši nesilice	6	18	8 kokoši nesilica po gnijezdu ili u zajedničkom gnijezdu 120 cm ² /ptici	4
Tovna perad u nepokretnim objektima (kokošinjcima)	10 s maksimalnom težinom 21 kg žive mase/m ²	20 (samo za biserke)		4 brojlera i biserki 4,5 pataka 10 purana 15 gusaka
Tovna perad u pokretnim objektima (kokošinjcima)	16 u mobilnim kokošinjcima s maksimalnom težinom 30 kg žive mase/m ² živom masom. Samo u slučaju mobilnih kokošinjaca koji ne prelaze 150 m ² podne površine koja ostaje otvorena preko noći.			2,5

Pri planiranju broja peradi na proizvodnoj jedinici moraju se uzeti u obzir i sljedeći čimbenici:

- ne smije se prekoračiti ograničenje opterećenja površine s vrijednošću većom od 170 N/ha/godini,
- peradarnik ne smije imati više od 4800 pilića, 3000 nesilica, 5200 biserki, 4000 ženskih odnosno 3200 muških pataka, 2500 kopuna, gusaka i purana,
- ukupna upotrebljiva površina peradarnika za tov peradi po svakoj proizvodnoj jedinici ne smije prelaziti 1600 m².«

Članak 26.

Članak 43. mijenja se i glasi:

»Peradi se mora omogućiti izlaz na otvorene površine kada god to vremenski uvjeti dopuštaju, a kad god je moguće, mora im se omogućiti izlaz u trajanju od najmanje jedne trećine njihova života. Otvorene površine moraju većim dijelom biti prekrivene vegetacijom, a perad mora imati nesmetan pristup hranilicama i pojilicama.«

Članak 27.

U članku 44. stavku 2. iza riječi: »vegetacija« briše se točka i dodaju riječi: »te zbog zdravstvenih razloga.«

Članak 28.

U članku 45. iza stavka 4. dodaju se stavci 5., 6., 7. i 8. koji glase:

»U slučaju biljojeda, osim tijekom godišnjih razdoblja ispaše, najmanje 50% hrane treba dolaziti s vlastitih gospodarstava, a ako to nije izvedivo, onda se hrana proizvodi u suradnji s drugim ekološkim gospodarstvima.

Hranjenje na silu je zabranjeno.

Tovljenje se može odobriti samo ukoliko je u bilo kojem trenutku moguć povratak u prijašnje uzgojno stanje.

U prosjeku, do 30 % obroka u hranidbi može sadržavati krmiva proizvedena u prijelaznom razdoblju. U slučaju da krmiva proizvedena u prijelazom razdoblju potječu iz istog gospodarstva, ovaj postotak može se povećati na 60%. Ovi brojevi iznosi označavaju postotak suhe tvari krmiva poljoprivrednog porijekla.«

Članak 29.

Članak 46. mijenja se i glasi:

»Uz odobrenje nadzorne stanice mogu se nabaviti ograničene količine konvencionalne hrane ako proizvodna jedinica ne može osigurati dostatne količine ekološki proizvedene hrane.

Godišnje se može nabaviti najviše 10 % konvencionalne hrane za biljojede, odnosno 20 % za druge vrste domaćih životinja.

Udio ovako nabavljene hrane izračunava se na osnovi godišnjih potreba na temelju količine suhe tvari u ukupnoj hrani.«

Članak 30.

Članak 47. mijenja se i glasi:

»Ako je proizvodnja voluminozne hrane znatno smanjena, prije svega zbog nepovoljnih vremenskih uvjeta, izbijanja zaraznih bolesti, kontaminacije otrovnim tvarima ili uslijed požara, nadzorna stanica može odobriti nabavku većih količina konvencionalne hrane za ograničeno razdoblje i područje i to samo ako takvo odobrenje smatra opravdanim.«

Članak 31.

U članku 48. stavku 2. iza riječi: »dijela« brišu se riječi: »iz svježe trave, sijena ili silaže«.

Članak 32.

U članku 49. iza riječi: »zastupljena« brišu se riječi: »s najmanje 10% od ukupne suhe tvari.«

Članak 33.

Članak 53. mijenja se i glasi:

»Pri spremanju silaže mogu se koristiti sorbinska, mravlja, octena, mliječna, propionska i limunska kiselina.

Uporaba mliječne, mravlje, propionske i octene kiseline u proizvodnji silaže dopuštena je jedino kada vremenski uvjeti ne dopuštaju odgovarajuću fermentaciju.

Kao prerađivački pomagači u silaži mogu se koristiti sljedeće tvari: morska sol, gruba sol u zrcima, sirutka, šećer, kaša od šećerne repe, brašno žitarica i melasa.«

Članak 34.

Članak 55. mijenja se i glasi:

»Životinje u uvjetima ekološke proizvodnje mogu se hraniti sljedećim krmivima životinjskog podrijetla:

– mlijeko i mliječni proizvodi i to: sirovo mlijeko, mlijeko u prahu, obrano mlijeko, obrano mlijeko u prahu, mlaćenica, mlaćenica u prahu, sirutka, sirutka u prahu, sirutka u prahu s malo šećera, sirutkini proteini u prahu, skuta, ukiseljeno mlijeko, kazein u prahu i laktoza u prahu,

– riba, riblje brašno, riblja ulja i nerafinirano ulje bakalara; proizvodi autolize mekušaca ili ljuskara, hidrolizati i proteolizati dobiveni enzimskim postupkom, bilo da se radi o otopljenom obliku ili ne, daje se jedino mladim životinjama.

– jaja i proizvodi dobiveni iz jaja upotrebljavaju se za hranidbu peradi, po mogućnosti iz istog gospodarstva.«

Članak 35.

Članak 59. mijenja se i glasi:

»Hranidba mladih sisavaca mora se temeljiti na prirodnom mlijeku, po mogućnosti majčinom mlijeku. Tijekom prvih sati života sisavci moraju dobivati kolostrum.

Svi sisavci moraju se hraniti prirodnim mlijekom, minimalno razdoblje hranjenja ovisi o vrsti koje za goveda (uključujući bivole i bizone) i kopitare iznosi 3 mjeseca, za ovce i koze 45 dana, a za svinje 40 dana.«

Članak 36.

Članak 63. mijenja se i glasi:

»Sve liječene životinje na proizvodnoj jedinici u ekološkoj proizvodnji moraju biti obilježene i zavedene u posebnu knjigu za vođenje evidencije veterinarskih zahvata i to individualno u slučaju velikih životinja; individualno ili grupno u slučaju peradi i malih životinja.

Veterinar koji je obavio liječenje mora upisati liječenu životinju u ambulantni protokol. U opisu liječenja potrebno je precizno opisati dijagnozu bolesti, metode liječenja, vrstu i količinu upotrebljenog lijeka i razdoblje liječenja.

Podaci iz stavka 1. i 2. ovoga članka moraju se podastrijeti nadzornoj stanici prije nego što se stoka ili stočni proizvodi plasiraju na tržište kao ekološki.

Preventivna uporaba lijekova ograničena je i može biti dopuštena samo za cijepljenje ili ako je takav tretman potreban radi osiguranja dobrobiti životinje, a nema nikakve druge opravdane mogućnosti liječenja.

Cjepiva se daju samo kada su bolesti poznate ili se očekuje da će biti problema u području u kojem se nalazi gospodarstvo, sukladno Zakonu o veterinarstvu.«

Članak 37.

Članak 64. briše se.

Članak 38.

U članku 65. iza riječi: »proizvođač« briše se točka i dodaju riječi: »lijekova, a u slučaju kada to razdoblje nije propisano ono mora biti sukladno odredbama Zakona o veterinarskim lijekovima i veterinarsko-medicinskim proizvodima.«

Članak 39.

Članak 67. se briše.

Članak 40.

Članak 69. se mijenja i glasi:

»Iznimno od odredbe članka 68., ovoga Pravilnika primjena navedenih sredstava odobrava se samo ako životinjama prijeti patnja, bol, stres ili uginuće.

Uz iznimku cijepljenja, liječenje parazita i bilo kakva obvezna suzbijanja sukladno veterinarskim propisima, kada se životinja ili grupa životinja podvrgne dvama ili najviše trima liječenjima uz pomoć kemijski sintetiziranih alopatskih veterinarskih proizvoda ili antibioticima u jednoj godini (ili više od jednog liječenja ako je njihov životni vijek manji od godine dana), takva stoka ili proizvodi dobiveni njenom preradom, ne smiju se prodavati kao ekološki.

Životinje iz stavka 2. ovog članka moraju moraju proći prijelazno razdoblje sukladno odredbama ovoga Pravilnika po odobrenju nadzorne stanice«.

Članak 41.

Članak 70. se briše.

Članak 42.

U članku 72. iza stavka 1. dodaje se stavak 2. koji glasi:

»Utovar i istovar mora se izvoditi uz veliki oprez te bez uporabe bilo kakvih električnih pomagala za prisilu životinja. Uporaba alopatskih omamljivača neposredno prije i za vrijeme putovanja je zabranjena.«

Članak 43.

Članak 73. mijenja se i glasi.

»Minimalna starost peradi u vrijeme klanja:

– pilići	81 dan
– kopuni	150 dana
– pekinške patke	49 dana
– ženke mošusne patke	70 dana
– mužjaci mušusne patke	84 dana
– divlje patke	92 dana
– biserke (perlinke)	94 dana
– pure i guske za pečenje	140 dana.«

Članak 44.

U članku 75. iza stavka 3. dodaje se stavak 4. koji glasi:

»Tijekom razdoblja neposredno, prije i za vrijeme klanja, sa stokom se mora postupati na način da se izbjegne bilo kakav stres.«

Članak 45.

Članak 76. mijenja se i glasi:

»Držanje pčela važna je aktivnost koja pridonosi očuvanju okoliša te unaprjeđenju poljoprivredne i šumarske proizvodnje putem pčelinjeg oprašivanja.

Određivanje pčelarskih proizvoda kao ekološki proizvedenih proizvoda usko je vezano uz tretman košnica, kakvoću okoliša, te također o uvjetima vrcanja, prerade i skladištenja pčelarskih proizvoda.«

Članak 46.

Članak 77. mijenja se i glasi:

»Ekološka proizvodnja u pčelarstvu uspostavlja se godinu dana nakon prijelaznog razdoblja. Tijekom toga razdoblja potrebno je u košnicama zamijeniti pčelinji vosak. Novi vosak mora potjecati iz ekološke proizvodnje, u protivnom Ministarstvo poljoprivrede, šumarstva i vodnoga gospodarstva (u daljnjem tekstu: Ministarstvo) mora utvrditi nedostatak ekološkog voska na tržištu i dopustiti nabavu konvencionalnog voska.«

Članak 47.

Članak 78. se briše

Članak 48.

U članku 80. iza stavka 1. dodaje se stavak 2. koji glasi:

»Pčelinjaci koji se nalaze u istoj proizvodnoj jedinici, a ne drže se sukladno odredbama ovog Pravilnika mogu se uključiti u ekološku proizvodnju uz prethodno odobrenje nadzorne stanice.«

Članak 49.

U članku 82. iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

»Za slučajeve iz stavka 1. i 2. ovog članka nije potrebno prijelazno razdoblje.«

Članak 50.

Članak 83. briše se.

Članak 51.

Članak 84. mijenja se i glasi:

»Pri osnivanju pčelinjaka u uvjetima ekološke proizvodnje mora se voditi briga:

- da se osigura dovoljno hrane za pčele i pristup vodi;
- da je pčelinjak postavljen tako da u polumjeru 3 km od pčelinjaka nektar i pelud potječe od poljoprivrednog bilja iz ekološke proizvodnje ili od prirodne vegetacije koja nije tretirana kemijskim sredstvima,

– da postoji dovoljna udaljenost od bilo koje proizvodnje koja je izvor onečišćenja okoliša, kao što su npr. gradski centar, industrijska zona, autoput, odlagalište otpada, spalionica
Uvjeti iz stavka 1. ovoga članka ne odnose se na vrijeme kada nema vegetacije ili kada pčelinje zajednice miruju.«

Članak 52.

Članak 86. mijenja se i glasi:

»Umjetna prihrana pčelinjih zajednica dopuštena je u uvjetima kada je ona prijeko potrebna za preživljavanje pčela u ekstremnim klimatskim uvjetima, a treba se temeljiti na medu iz ekološke proizvodnje po mogućnosti s iste proizvodne jedinice.
Uz prethodno odobrenje Ministarstva može se za umjetnu prihranu rabiti ekološki proizveden šećerni sirup ili ekološki dobivena šećerna melasa umjesto ekološki proizvedenog meda u slučajevima kada klimatske prilike uvjetuju kristalizaciju meda.«

Članak 53.

U članku 87. riječ: »prehrani« zamjenjuje se riječju: »prihrani«

Članak 54.

U članku 88. riječ: »prehrana« zamjenjuje se riječju: »prihrana«.

Članak 55.

Članak 89. mijenja se i glasi:

»Zabranjeno je:

- uništavanje pčela u saću kao način skupljanja meda i drugih pčelinjih proizvoda
- korištenje kemijskih (repelenata) metoda pri oduzimanju medišta ili saća s medom
- odvajanje meda iz saća ako se u njemu nalazi leglo
- rezanje krila matici.«

Članak 56.

Članak 90. briše se.

Članak 57.

Članak 91. mijenja se i glasi:

»Dopušteno je:

- pri zamjeni matice ubiti staru maticu.
- uništavanje trutovskog legla samo pri suzbijanju varooze.«

Članak 58.

Članak 92. briše se.

Članak 59.

Članak 93. mijenja se i glasi:

»Područje na kojem je postavljen pčelinjak zajedno s brojem pčelinjih zajednica mora biti evidentirano zapisnikom o stručnom nadzoru.

Nadzorna stanica mora biti izvještena o seljenju pčelinjaka. Selidba pčelinjaka mora biti obavljena u vremenskom roku koji određuje nadzorna stanica.«

Članak 60.

U članku 94. iza stavka 1. dodaje se stavak 2. koji glasi:

»Skidanje mednih poklopaca i uzimanje meda mora se zabilježiti u zapisu o proizvodnji.«

Članak 61.

Članak 95. mijenja se i glasi:

»Košnica mora biti izrađena od prirodnih materijala bez mogućeg rizika onečišćenja okoliša ili pčelinjeg proizvoda. Iznimno od proizvoda iz stavka 3. članka 96. ovog Pravilnika, u košnicama se smiju koristiti samo prirodni proizvodi poput propolisa, voska ili biljnih ulja. Za zaštitu materijala (okviri, košnice i saća), osobito za zaštitu od nametnika, smiju se koristiti i mikroorganizmi (bakterije, virusi i gljive).«

Članak 62.

Sprječavanje pojave bolesti u pčelarstvu temelji se na sljedećim pravilima:

- odabiru odgovarajućih otpornih pasmina,
- uporabi određenih procesa koji potiču jaku otpornost na bolesti i prevenciju zaraza, npr: redovito obnavljanje matica, sustavno pregledavanje košnica kako bi se otkrila bilo kakva zdravstvena nepravilnost, kontrola muškog potomstva u košnicama, dezinfekcija materijala i opreme u redovitim vremenskim razmacima, uništavanje zaraženih materijala ili izvora zaraze, redovita obnova pčelinjeg saća i osiguravanje dovoljnih količina peludi i meda u košnicama.

Članak 63.

U članku 96. stavak 4. mijenja se i glasi:

»Ako je takvo liječenje neučinkovito, mogu se uz suglasnost nadzorne stanice i uz obvezan nadzor veterinaru ili drugih ovlaštenih osoba davati lijekovi (alopatski kemijski sintetizirani medicinski proizvodi).«

Članak 64.

Članak 97. mijenja se i glasi:

»Ako se liječenje provodi s alopatski kemijski sintetiziranim proizvodima, tijekom takvog razdoblja, pčelinje zajednice koje se liječe moraju se smjestiti u izolaciju te cjelokupan vosak mora biti zamijenjen voskom koji je proizveden sukladno odredbama ovoga Pravilnika. Prijelazno razdoblje za takve pčelinje zajednice traje jednu godinu. Ovi zahtjevi se ne odnose na proizvode iz stavka 3. članka 96. ovoga Pravilnika.«

Članak 65.

U članku 100. stavku 2. rečenica: »Za čišćenje i dezinfekciju materijala, zgrada posuđa ili proizvoda koji se rabe u pčelarstvu mogu se rabiti« mijenja se i glasi: »Za čišćenje i dezinfekciju pribora, zgrada i posuđa koji se koriste u pčelarstvu mogu se rabiti.«

Članak 66.

U članku 104. stavku 1. riječi: »ribolovnim zonama A, B, C i D« zamjenjuju se riječima »vanjskom ribolovnom moru«.

Članak 67.

Ovaj Pravilnik stupa na snagu osmog dana od dana objave u »Narodnim novinama«.

Klasa: 011-02/07-01/13

Urbroj: 525-1-07-1

Zagreb, 18. siječnja 2007.

Ministar
Petar Čobanković, v. r.